

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 5. Abubecer & Omar Califæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

ta tres, postquam regnasset annis ferme ^{Sæculum VII}
 novem, ex tot uxoribus nullos liberos ^{A.C. 633.}
 post se relinquens nisi Fatimam, uxorem
 Ali, Mahometis consanguinei, Abutalibi
 filii. Mahometes tota Arabia armis sub-
 acta Regiones omnes ad Orientem &
 Meridiem, quadringentarum leucarum
 tractum, suæ Dominationi subjecerat.

§. V.

Abubecer & Omar Califæ.

Eodem die quo Mahometes extinctus
 est, Musulmanni in Successorem ejus
 sibi elegerunt Abubecrum ex primis e-
 jusdem Sectatoribus virum, & Aichæ,
 qua inter ceteras uxores Mahometi nul-
 la carior fuerat, parentem. Is nomen
 Califæ id est Vicarii, seu locum tenen-
 tis, nempe Prophetæ defuncti assumpsit.
 Ille etiam collegit, & in uno volumine
 conscribi jussit Alcoranum, quem Maho-
 met diversis temporibus & locis pro na-
 ta occasione dictaverat, cum prius so-
 lummodo in dispersis libellis & memo-
 ria Musulmannorum, eos recitantium,
 conservaretur. Abubecer tunc sexage-
 nario major duobus tantum annis regna-
 vit, cujus præ ceteris dotibus alienum
 a divitiarum cupiditate animum, & a-
 morem justitiæ laudabant. Singulis
 diebus Veneris, quibus Musulmanni ab
 omni opere quiescere solent, omnem
 pecu-

Sæculum VII
A. C. 634.

pecuniam ærarii publici in suos dispen-
fabat, plus sibi non reservans, quam in
singulos dies drachmas argenteas tres,
quæ circiter viginti quatuor obolis nostræ
monetæ æquivalent.

Theoph.
an. 22.

Elmac.lib. I.
c. 2. p. 19.

Sub initium ejus Regni non nullæ
Seditiones comprimendæ, & duo præ-
sertim Prophetæ *Asouad* & *Moufeleima*
compescendi fuerunt. Tertius quoque,
cui nomen *Talitia*, turbas movit; sed
omnes acie victi, & eorum copiæ dissi-
pata; nam Abubecer brevi tempore re-
gnans magna tamen terrarum spatia suæ
potestati subjecit. Ad Regionem Irac,
quæ est antiqua Chaldæa, Arabes, Persa-
rum subditos ad deditionem compulit,
& in vicinia Syriæ, illos Arabes, qui
Romanis parebant, bello tentavit. Hi a
Romanis male habiti, haud ægre Musul-
mannis juncti, viæ duces extiterunt, in
ditionem Gazensem anno Hegiræ 13. JE-
su Christi 634. penetrantibus. Gazæ
Præfectus, cum urbem suam milite cin-
ctam cerneret, petiit ad se mitti Fecia-
sem, cui colloqui posset. Tunc ipse Am-
rulfus, qui Musulmannis imperabat, ac-
cessit; cui Præfectus: *Cur nos laceffis?*
Amrulfus respondit: *Venimus, Princi-
pis nostri jussu, ut vos ad Religionem no-
stram acceptandam invitemus; si eam am-
plectimini, Fratres vestri erimus, si non
placet, Tributum nobis pendite, & eritis
nostræ*

*nostri fœderati. Si neutrum feceritis, Sæculum VII
solus gladius litem dirimet, atque vobis A. C. 634.
bellum inferemus, ut Dei mandata exe-
quamur.*

Inter hæc Abubecro eodem anno Hegiræ decimo tertio Jesu Christi 634. postquam regnasset annis duobus & quatuor mensibus, fatis functo, successit Omar, secundus post Mahometem Califa, assumpsitque Titulum: *Emir al-moumenin*. Id est, Fidelium Imperator, qui ad ejus quoque Successores transit. Omar æquitatis inter suos observantissimus, Abubecri morem omnibus diebus Veneris totum Ærarium in Musulmanos effundendi retinuit eo solum discrimine, quod cum Abubecer conditionis & Status in Personis rationem habuisset, ipse potius indigentium necessitatem perpenderet; dicebat enim, hujus Mundi Bona non in alium finem quam ad sublevandam vitæ necessitatem nobis esse data. Nimirum hi primi Califæ pristinae suæ paupertatis memores, vitam intra modestiæ leges frugalem ducebant. Omar regnavit annis decem, quo temporis spatio, everso Persarum Imperio, Romanis quoque Dominatum in Syriam & Ægyptum abstulerunt.

Anno Hegiræ 14. seu 635. cum Musulmani, Damasco in potestatem redacta, etiam in Phœnice sedes fixissent,

Hist. Eccles. Tom. IX. B Hera-

Sæculum VII Heraclius Imperator amissa spe, Syriam
A. C. 635. servari posse, Constantinopolim se recep-
Theoph. an. pit, eoque pretiosum Crucis lignum
24. p. 280. transferri jussit, facile prospiciens, Jero-
 solymam brevi ab hostibus occupandam,
 quod etiam elapsis annis duobus ita e-
Bibl. PP. to. venit. S. Sophronius populum suum
2. p. 564. exhortabatur, ut tanta calamitate admo-
 nitus ad Deum se converteret; id enim
 dispicimus in Sermone, illo tempore in
 Die Natalitia Domini ad populum pro-
 nunciato. Vir Sanctus in amarissimos
 questus solvitur, quod Barbarorum in-
 cursus illo Sanctissimo Festo Fideles Be-
 thlehem, tam prope Jerosolymam posi-
 tum, pergere, & tenerrimæ Pietati in-
 dulgere non permetterent.

§. VI.

Epistola Synodica S. Sophronii.

Conc. 6. Act. **S**anctus Sophronius in Sedem Jerosoly-
II. p. 852. mitanam evectus absque omni mora
Phot. cod. congregata Synodo Epistolam Synodicam
231. p. 887. scripsit, in qua majorum Ecclesiarum E-
 piscopis pro veteri more Fidei suæ ratio-
 nem exponit. Hæc ad Sergium Patriar-
 cham Constantinopolitanum, & secun-
 dum alia exemplaria ad Honorium Pa-
 pam dirigitur; nemo vero dubitat, quin
 ad utrumque missa fuerit. Est amplis-
 sima, & in exordio queritur Vir Sanctus,
 quod e solitudine sua excitus excelsam
 Sedem